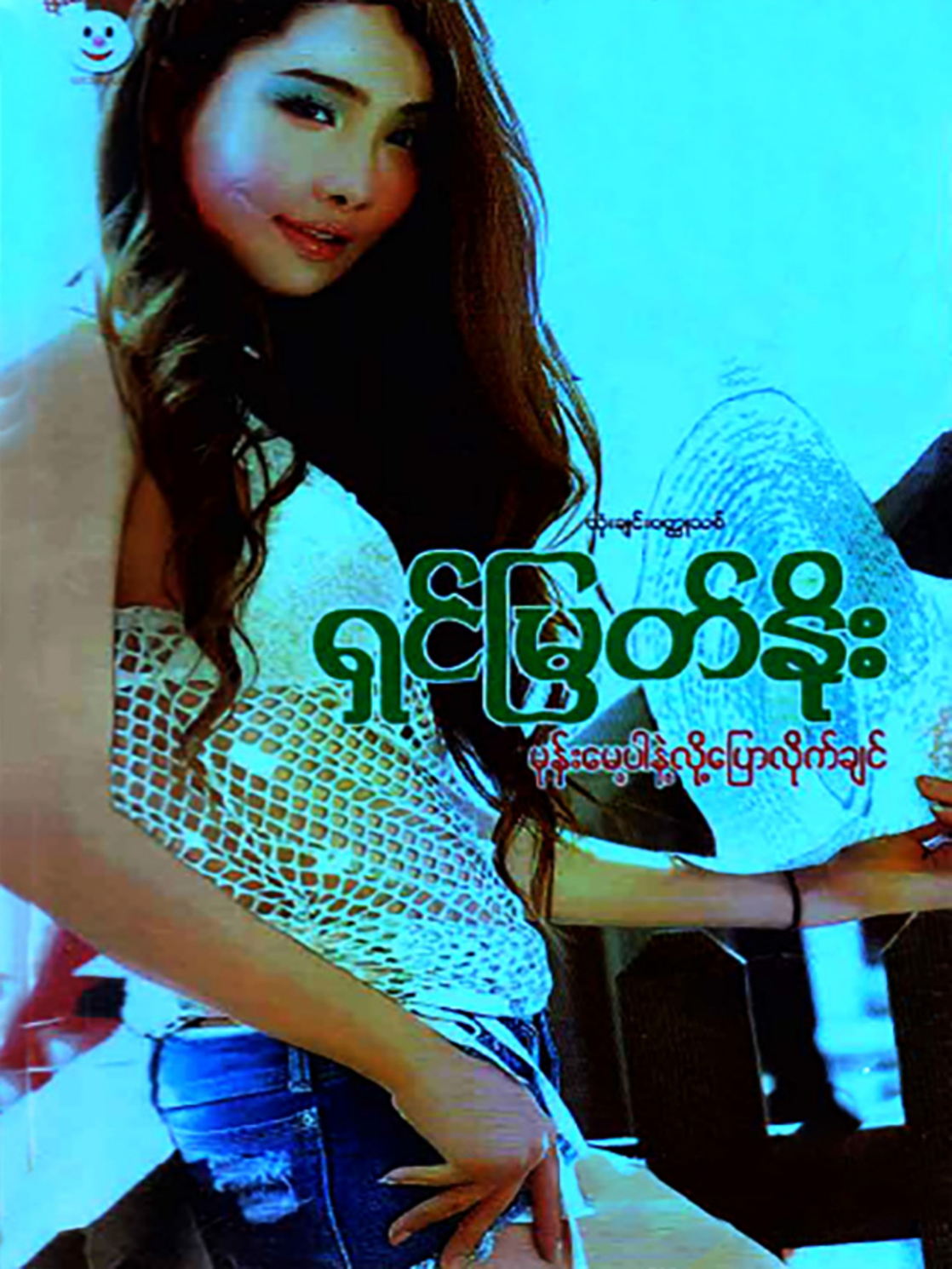

ထိုင်းချင်းစာအုပ်

ရှင်ဖြတ်နိုး

မုန်းမေ့ပါနဲ့လို့ပြောလိုက်ချင်

အခန်း (၁)

"ဒီကလေးကို မင်း စောင့်ရှောက်ထားပေးပါ မြတ်သစ် . . . ကလေးမိဘတွေက ဆုံးသွားကြပြီ၊ ငါ့လက်ထဲကျန်ခဲ့ပေမယ့် . . . ငါလည်း တာဝန်မယူနိုင်ဘူးဖြစ်နေတယ်ကွာ . . . မင်းမှာ လည်း သားတစ်ယောက်ပဲရှိတာ . . . ကြီးနေပြီလေ၊ သမီးလေး မလိုချင်ဘူးလားကြည့်ပါဦး . ချစ်စရာလေး"

"ဟုတ်တယ်နော် ကြာညို . . . ဘယ်သူကလေးလဲ . . . ချစ်စရာလေး . . . လူရည်သန့်ထဲကပဲ မှန်မှန်ပြောကွာ . . . ဒီကလေးကို မင်း ဘယ်ကနေခေါ်လာတာလဲ"

"ဟေ့ကောင် . . . စပ်စုမနေနဲ့ . . . မင်းမွေးမှာ လား၊ မမွေးဘူးလား၊ ငါ တခြားကိုသွားပေးလိုက်မယ်၊ ဒီကလေးရဲ့ မိဘတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး မင်း သိစရာမလိုဘူး၊ ဘယ်လိုလဲ"

မြတ်သစ်စိတ်ထဲမှာ ကလေးကို သနားကြင်နာမိပြီး ကြာညိုကို မယုံကြည်ပေမယ့် . . . လက်ခံဖို့ ပဲ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ဒီကလေးက ချစ်စရာ . . . ချောချောဖြူဖြူစင်စင်လေး . . . အပြာရောင်ဖဲသားဂါဝန်လေးကို ဝတ်ထားပြီး . . . ခြောက်လသားအရွယ်လောက်ရှိနေ၏။ ဒီကောင်ကြာညို မြို့တက်သွားပြီး ဘာတွေလုပ်နေမှန်းမသိ။ ဇာတိမြို့လေးကို ပြန်မလာတာ နှစ်တွေတောင် တော်တော်လေးကြာပြီပဲ . . . က

လေးတစ်ကောင်ကိုပွေ့ပိုက်ပြီး ပြန်ရောက်လာတာပင် ညအချိန်
လျှို့လျှို့ဝှက်ဝှက် . . . သူ့ဇနီးတောင် အိပ်မောကျနေပြီဖြစ်သည်။ ။

"ကဲကွာ . . . ငါနဲ့ ထိုက်လို့ ငါရတာပဲ . . . မွေးမယ်၊ မင်း ထားခဲ့တော့
. . . နောက်မှ ရှုပ်ရှုပ်ယှက်ယှက်နဲ့ ငါတို့ သံယောဇဉ်တွယ်ပြီးမှ . . . မင်း
ပြန်လာခေါ်လို့ တော့ မရဘူးနော်"

"စိတ်ချ . . . ဘယ်တော့မှ ပြန်လာမခေါ်ဘူး . . . မင်းသာ
အသေအချာမွေးပါ၊ မင်းမိန်းမက အပေါက်ဆိုးတယ်၊ ဖြစ်ပါ့မလားကွာ"

"ရပါတယ်ကွာ . . . ငါ့မိန်းမ ငါနိုင်တယ်၊ ထားခဲ့ပါ . . . ငါလည်း သ
မီးလေးတစ်ယောက်လို ချင်နေတာကွ"

"ပြီးရော့ . . . မင်းကိုငါယုံတယ်၊ မင်းက . . . အမြဲတမ်း သနားကြင်
နာတတ်ပြီး ကတိတည်တယ်၊ မသောက်မစားဘူး၊ ဒါကြောင့် ငါလာအပ်
တာပေါ့ကွာ . . . ကလေးအတွက် မင်းကို ပိုက်ဆံပေးမှာ ပါ"

"မလိုပါဘူး ကြာညိုရာ . . . ငါမွေးနိုင်ပါတယ်"

မြတ်သစ်က ညစောင့် . . . မိန်းမက ဈေးရောင်းသည်။ ။ ငွေကြေးအပို
အလျှံမရှိပေမယ့် . . . အဆင်တော့ပြေနေ၏။ မိန်းမက အပြောဆိုးပေမ
ယ့် . . . စိတ်ရင်းတော့ ကောင်းပါတယ်။ သားလေးတစ်ယောက် လေးနှ
စ်အရွယ်ရှိပြီ . . . မိန်းမ သားအိမ်မှာ ကလေးထပ်မမွေးနိုင်ပေ . . . သဲသဲ
ပို သဘောကျမှာ ပါ။

"မြတ်သစ် . . . မင်း သစ္စာရှိပါ။ ဒီကလေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ငါ့ဆီ လာ
မရှာပါနဲ့ "

"ကြာညိုရာ . . . ငါကမင်းဘယ်မှာ နေမှန်းတောင် မသိတာ မင်း ရန်
ကုန်မှာ နေတယ်ဆိုတာပဲ ငါကြားထားပါတယ်၊ ရန်ကုန်ဆိုတာ အကျယ်

ကြီးလေ၊ ငါ့လို တောသားက ဘယ်မှာ လာရှာရမလဲ"

"ဒီမှာ ကလေးအသုံးအဆောင်ပစ္စည်းတွေ . . . ငါဝယ်လာတယ်၊ မင်းတို့ ရင်းနှီးစားသောက်ဖို့ ငွေလည်း ပေးခဲ့မယ်၊ ငါစိတ်ချပါရစေကွာနော်"

"ကြာညို"

"ဘာလဲ"

"မင်းဟာက လျှို့လျှို့ဝှက်ဝှက်နဲ့ . . . ဘာတွေလဲ . . . ငါတို့ ဒုက္ခရောက်အောင်တော့ မလုပ်နဲ့ နော်"

"မရောက်စေရပါဘူးကွာ . . . ငါ့ကိုယုံပါကွ"

ကြာညိုက နည်းနည်းရှုပ်ပွေသည်။ ဒီကောင် လူလည်လည်း ကျ၏။ မြတ်သစ်ကတော့ သံသယတွေရှိနေပေမယ့် . . . သမီးလေးတစ်ယောက်လည်း မွေးချင်နေသည့်အပြင် . . . အရမ်းလည်း ချစ်စရာကောင်းနေ၍ မြတ်သစ် လက်ခံထားလိုက်သည်။ နို့ဖူးတွေ ကလေးအသုံးအဆောင်ပစ္စည်းတွေလည်း အပြည့်အစုံဝယ်လာပေး၏။ ရင်းနှီးစားသောက်ဖို့ ငွေကြေးလည်း ပေးခဲ့သည်။

"ငါသွားမယ် . . . စိတ်ချပါရစေကွာ . . . ဒီကလေးကို မင်း လုံးဝဇာတ်မြှုပ်ပြီး နေပါကွာနော်"

"အေးပါကွ"

"ငါသွားပြီ"

ညတွင်းချင်းပဲ ကြာညိုပြန်သွားသည်။ မထူးတော့ဘူး။ သူမွေးထိုက်လို့ သမီးလေးတစ်ယောက်ရခဲ့တာပဲ . . . ချစ်စရာလေး မိန်းမသဲသဲပိုလည်း ချစ်မှာ ပါ။ ကလေးမှ ထပ်မမွေးနိုင်တော့တာပဲ။ သဲသဲပို မိန်းက

လေးတစ်ယောက် မွေးချင်သည် ဟု မကြာခဏပြောနေတတ်သည်။ ။

"အူဝဲ . . . အူဝဲ . . ."

"အူဝဲ . . ."

"အူဝဲ"

"ဟင် . . . သမီးလေး ငိုပြီပဲ . . . နို့ဆာလို့ ထင်တယ်၊ တိတ်ပါ ဖေဖေ နို့ဗူးတိုက်ပါ့မယ်"

ကြာညို အသင့်ဖျော်ထားတဲ့ နို့ဗူးကို ယူပြီးတိုက်လိုက်သည်။ ။

"ကိုမြတ်သစ် . . . အပြင်မှာ ကလေးငိုသံကြားတယ်၊ သဲပို အိပ်မက်မ က်နေတာလားပဲ"

"သဲပို . . . အပြင်ကို ခဏလောက်ထွက်လာခဲ့ပါဦးကွ . . . မင်းကို ပြောစရာရှိတယ်"

အပြင်မှ ကလေးငိုသံကြောင့် . . . သဲသဲပို လန့်နိုးသွားရကာ အိပ်မက် ဟု ထင်နေ၍ ယောက်ျားကိုလှမ်းမေးရသည်။ ။

"ထွက်ခဲ့ပါဦးဟ . . . တို့ ကံထူးပြီ၊ မင်း အရမ်းဝမ်းသာသွားမယ့်ကိစ္စ ရှိတယ်၊ ထွက်ခဲ့ပါ"

"ဘာလဲတော့"

သဲသဲပို အပြင်ထွက်လာတော့
ယေ ဘကန်းကုမ္ပဏီ တ်သ စ်ရ င်ခွင်ထ်မ္၍ ကလေးတွေ့၍
အံ့ဩထိတ်လန့်သွားရသည်။ ။

"ကိုမြတ်သစ် . . . ဒါ . . . ဒါ"

"သမီးလေးကွ . . . ငါ့ကို မွေးစားဖို့ လာပို့သွားတာ . . . ချစ်စရာလေး

...ကြည့်ပါဦးကွာ"

"ဘယ်သူ လာပို့တာလဲ"

"မင်း သိစရာမလိုပါဘူး၊ ဘာမှ မသိချင်နဲ့ တော့ . . . မင်းလည်း သမီးလေးမွေးစားချင်နေတာ မဟုတ်လား"

"ဟုတ်ပါတယ်၊ ချစ်စရာလေးပဲ . . . ဒီကလေးက သာမန်တော့ မဖြစ်နိုင်ဘူးနော် ကိုမြတ်သစ်"

"သာမန်ပဲဖြစ်ဖြစ် . . . တုန်ကင်းပဲဖြစ်ဖြစ်ကွာ . . . တို့ သမီးလေးပဲ . . . ကလေးအသုံးအဆောင်ပစ္စည်းတွေလည်း ဝယ်ပေးသွားတယ်၊ ရင်းနှီးစားသောက်ဖို့ လည်း ပေးသွားတယ်"

"ရှုပ်ရှုပ်ယှက်ယှက်တွေများ ဖြစ်နေမလားဘဲ . . . ဘယ်သူ လာပေးတာလဲ၊ ကျုပ်ကိုပြောပြစမ်းပါ"

"ထပ်မမေးနဲ့ တော့ သဲပို . . . ငါမပြောပြနိုင်ဘူး၊ ကလေးအိပ်သွားပြီ၊ ငါတို့ လည်း အိပ်ကြရအောင်"

သဲသဲပိုက . . . ရပ်ကွက်ထဲမှာ ဟောင်ဖွာဟောင်ဖွာနှင့် ကြာညိုနာမည်ကို ထုတ်ဖော်မပြောပြချင်ပေ . . . ကြာညိုဆို လူတွေက အရှုပ်အပွေပဲ ထင်မှတ်ထားကြသည် ။

"ကိုမြတ်သစ် ကြည့်လုပ်နော် . . . ရှင်က ကျွန်မကိုတောင် လျှို့ဝှက်နေတယ်၊ ဧကန္တ ရှင်ရဲ့ အမြှောင်မယားက မွေးထားတာလားပဲ"

"မဟုတ်တာတွေကွာ . . . ဆက်မပြောနဲ့ တော့ . . . အိပ်အိပ် ဒီလိုကလေးမျိုး ငါနဲ့ မွေးတာဖြစ်နိုင်မလားကွ . . . ဒါငါတို့ နှစ်ယောက်ရဲ့ သမီးလေးပဲ"

သဲသဲပိုကတော့ စိတ်ထဲမှာ သိပ်ပြီး ကျေနပ်လှတယ်။ မဟုတ်ပေ။ ကိုမြတ်သစ်က လူရိုးလူအေးဆိုတာသိပေမယ့် . . . ယောက်ျားဆိုတာ ပြောလို့ ရတာမှ မဟုတ်တာ . . . ဒါပေမယ့်လည်း သဲသဲပိုကိုယ်တိုင် သမီးလေးတစ်ယောက်မွေးစားချင်တာဖြစ်၍ ငြိမ်နေလိုက်သည် ။ ကလေးလေးက ချစ်စရာလေးပါ။ မိသားစု အိပ်ရာဝင်ခဲ့ကြ၏။ ကလေးကတော့ အေးပါတယ်။ အငိုအယို သိပ်မရှိ။ ယောက်ျားက ဒီညနားရက် . . . တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် . . . ကလေးရောက်လာတော့ . . . သဲသဲပိုစိတ်ထဲမှာ မရှင်းမလင်းဖြစ်နေရသည် ။

"ကိုမြတ်သစ် . . . သဲပို ဈေးရောင်းထွက်ရမယ်၊ သားလေးကိုလည်း ကြည့်ထားဦးနော် . . . ရှင့်သမီးပဲ ဂရုစိုက်မနေနဲ့ "

"အေးပါကွာ . . . ငါလည်း ဒီတစ်လတော့ အလုပ်ကနေ ခွင့်ယူမယ်၊ တို့ မှာ လည်း အရင်းအနှီးရှိပြီပဲ . . . စီးပွားရေးတစ်ခုခုတော့ လုပ်ရမယ် သဲပို"

"တော့သဘောပဲ . . . လောလောဆယ်တော့ ဈေးထွက်ရဦးမယ်၊ သားလေးအိပ်နေတယ်၊ သဲပို သွားပြီနော်"

"အေးပါ"

မြတ်သစ်ကတော့ . . . သမီးလေးကို မြင်မြင်ချင်းပဲ သံယောဇဉ်တွယ်မိသည် ။ သနားလည်း သနားနေ၏။ ဘယ်လိုအဖြစ်မျိုးတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ခဲ့ရလို့ . . . သူတို့လို ဆင်းရဲသားတွေလက်ထဲ ရောက်လာရတာလဲ . . . အဖြစ်ဆိုးလွန်းတဲ့ ကလေးပင် . . . ကျွေးမွေးပြုစု စောင့်ရှောက်မယ်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားသည် ။

"ဖေဖေ . . . အီး . . . အီး . . . မေမေရော . . . သားနီး လာပြီ၊ အီး . . . အီး"

"သားလာကွာ . . . မငိုနဲ့ . . . မင်းကတော့ အိပ်ရာကနိုးတာနဲ့ ငိုတာပဲ . . . တိတ်တော့ . . . ဒီမှာ လာကြည့်စမ်း . . . သားညီမလေးချစ်စရာကောင်းတယ်"

သားက လေးနှစ်အရွယ်ဆိုတော့ . . . အတော်လေးသိတတ်နေသည်။
"ငိုယိုပြီး သူ့အနားရောက်လာသည်။"

"ဒီမှာ ညီမလေး . . . ဘယ်လောက်ချစ်စရာကောင်းလဲ၊ ကြည့်စမ်း . . . သားကို ရယ်ပြနေတယ်"

"ဘယ်ကညီမလေးလဲ မချစ်ဘူး၊ အီး . . . ဟီး . . . မုန်းတယ်၊ ဒီကောင်မလေးကို မုန်းတယ်၊ အီး . . . အီး"

"သားလေးကလည်း ကွာ . . . လာ . . . ဖေဖေ မုန့်ဝယ်ကျွေးမယ်၊ မျက်နှာလည်း သစ်ရအောင်နော်"

"မသစ်ဘူး၊ အီး . . . အီး . . . ဒီကောင်မလေးကို လမ်းပေါ်မှာ သွားပစ်ထားလိုက်တော့ . . . သားမချစ်ဘူး၊ မုန်းတယ်"

"ဟေ့ကောင် . . . မင်း ဘာကောင်လဲ၊ လာ . . . မျက်နှာသစ်မယ်"

"မသစ်ဘူး၊ ဘာမှ လည်း မစားဘူး . . . ဒီကောင်မလေးကို သွားပစ်လိုက် . . . မချစ်ဘူး၊ မုန်းတယ် . . . မချစ်ဘူး . . . အီး"

"ဒီကောင်ကွာ"

သားကို ဘယ်လိုမှ ချော၍ မရသဖြင့် ဒေါသထွက်မိသည်။ သူ့အမေက အလိုလိုထား၍ သားက ဆိုးလွန်း၏။ ဂျီကျသည်။

"ဒီမှာ ကြည့်စမ်း . . . သားကို ညီမလေးကပြုံးပြနေတာလေ၊ ရယ်နေလိုက်တာ . . . ကြည့်ပါဦး သားရဲ့ . . . ဘယ်လောက်ချစ်စရာကောင်းလဲ"

သမီးလေးက တခစ်ခစ်ရယ်ပြီး . . ပြီးရယ်ပြန်သည်။ သားက ငိုယိုသောင်းကျန်းနေတာကို မြူနေသည် ဟု ထင်နေပုံပင်။ မြတ်သစ် စိတ်ထိခိုက်ကြေကွဲရ၏။ သားက ချောမရ . . . ကလေးကို လမ်းမမှာ သွားပစ်လိုက်ဖို့ ပဲ အတင်းပူဆာနေတဲ့ အပြင် ကလေးကို သွားရိုက်သည်။ ။

"ဖေဖေ သွားမပစ်ရင် . . . သား ရိုက်ပစ်မယ် . . . အင်း"

"ဖတ်"

ကလေးက နာကျင်၍ စူးစူးဝါးဝါးငိုတော့ . . . ဒေါသထွက်သွားပြီး . . . သားရဲ့ တင်ပါးကို သုံးချက်လောက်ဆင့်ရိုက်လိုက်သည်။ ။

"အီး . . . အီး . . . သားကိုရိုက်တယ်၊ မေမေ့ကို သွားတိုင်ပြောမယ်၊ အီး . . . အီး . . . မေမေရေ . . . သားကို ဖေဖေရိုက်တယ်၊ အီး . . . အီး"

"ဟေ့ကောင် သား . . . လမ်းမပေါ် ဆင်းမသွားနဲ့ လေ . . . သား . . . လာ . . . လာ . . . ဖေဖေ မုန့်ကျွေးမယ်၊ ညီမလေးကိုပဲ လမ်းပေါ်သွားပစ်လိုက်မယ် . . . လာ"

သူ့မှာ ကလေးကိုလည်း ချောရ . . . သားကလည်း ခပ်ဆိုးဆိုး . . . မကျေနပ်လျှင် လမ်းမပေါ်ပြေးထွက်၍ မအေဆီသွားတိုင်ပြီး ဂျီကျနေတတ်သည်။ ။

"ဒုက္ခပါပဲကွာ . . . ဒီကောင်တော့ သမီး . . . ခဏလေးနေခဲ့ဦးနော် . . . ဖေဖေ . . . ကိုကိုဆီ လိုက်သွားဦးမယ်"

သမီးလေးကိုထားခဲ့ပြီး မြတ်သစ် လမ်းမပေါ်ပြေးထွက်လာချိန်တွင် သားက ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျစွာ ကားတိုက်ခံလိုက်ရသည်။ ။

"သားလေး . . . သား . . ."

ဆေးရုံကို အမြန်ဆုံးပို့ပေးမယ့် . . . သားလေး အသက်ဆုံးရှုံးသွား
လေသည်။ ။

"ဒီကလေးကြောင့် . . . ခြေနှစ်ချောင်းမကယ်ကောင်းဘူးဆိုတာ အမှန်ပဲ . . . ဂြိုဟ်ကောင်မလေး . . . ရှင်က ကျွန်မသားလေးကို ဂရုမစိုက်လို့ . . . အခုလိုအဖြစ်ဆိုးတွေနဲ့ ကြုံရတာ . . . ဒီကလေးကို ကျွန်မမုန်းတယ်၊ ရှင်ကိုလာပေးတဲ့ လူကို ပြန်ပေးလိုက်"

မြတ်သစ်ကတော့ . . . သမီးလေးကို မရက်စက်နိုင်တော့ပေ။ အပြစ်မဲ့လွန်းတဲ့ ဒုက္ခသည် မလေးဖြစ်သည်။ ။

"ဒီဂြိုဟ်ကောင်မလေးကြောင့် . . . ကျွန်မသာလေး အသေဆိုးနဲ့ သေရတာ . . . မုန်းတယ်၊ နောက်ထပ်လည်း ဘယ်လိုဂြိုဟ်မွေဦးမလဲ မသိဘူး . . . သွားပစ်လိုက် . . . တစ်ယောက်ယောက်က ကောက်ပြီးမွေးမှာပဲ . . . ကျွန်မ လက်မခံနိုင်တော့ဘူးနော် . . . ဒီဟာမလေးကို ရှင်ဆက်ပြီးမွေးမယ် ဆိုရင် ရှင်နဲ့ မပေါင်းနိုင်တော့ဘူး ဒါပဲ . . ."

သဲသဲပိုကို ဘယ်လိုမှ ချောမရ။ တောင်းပန်လည်း မရ။ ခါးခါးသီးသီး ငြင်းဆန်နေသဖြင့် နောက်ဆုံးတော့ ဇနီးနှင့် ကွာရှင်းလိုက်ရ၏။ သမီးလေးကို ပွေ့ပြီး တစ်မြို့တစ်နယ်ကို ပြောင်းရွှေ့လာခဲ့ရသည်။ ။

အခန်း (၂)

"ဖေဖေ . . . တစ်ယောက်ထဲထိုင်ပြီး ဘာတွေစဉ်းစားနေတာလဲ၊ မခရောက်နေတာကြာပြီနော် . . . ပြော . . . နောက်မိန်းမ တစ်ယောက်ထပ် ယူဖို့ ကြံစည်နေတာလား . . . ရပ်ကွက်ထိပ်က အကြော်သည် ဒေါ်မညှက်နဲ့ ဘာလိုလို သတင်းတွေ ထွက်နေတယ်နော်"

"ဟာ . . . ဒီကောင်မလေးကတော့ . . . မဟုတ်တာတွေ ပြောတော့မယ်၊ သမီး ဘာတွေလုပ်လာတာလဲ၊ အဖေ စဉ်းစားနေတာက သမီးရှေ့ရေးပါ"

"မခ ရှေ့ရေး . . . ဖေဖေ ဘာမှ တွေးပူမနေနဲ့ . . . ဒီမှာ ပုလင်းခွံတွေ ကိုကြည့် . . . ဆိုင်မှာ အဖေသွားသွင်းလိုက်တော့"

"သမီးရယ် . . . အဖေလေ သမီးအသက်လည်း မငယ်တော့ဘူးဆိုတော့ . . . ဒီလိုအလုပ်မျိုး တွေ မလုပ်စေချင်တော့ဘူး၊ သမီးကို ပညာတတ်လေးတစ်ယောက်ပဲ ဖြစ်စေချင်တယ်"

"ဖေဖေကလည်း လေ . . . အလုပ်ဟူသမျှ ဂုဏ်ရှိစွပါ။ မခအတွက် မပူနဲ့ . . . ပညာရေးလည်း မခ ကြိုးစားနေပါတယ်၊ မခ ဉာဏ်ကောင်းတာ ဖေဖေသိပါတယ်လေ"

မေရန်မခဟု မြတ်သစ် နာမည်ပေးခဲ့သည် ။ ရန်တွေ မခစေလိုတဲ့ ဆန္ဒ ဖြစ်သည် ။ သမီးလေးနှင့် မြတ်သစ်ဘဝကို ရုန်းကန်ရ၏။ ပုလင်း

တွေ . . . ပစ္စည်းအဟောင်းအစုတ်တွေ လိုက်ဝယ်ပြီး သမီးလေးကို ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်လာခဲ့၏။ သဲသဲပို စွပ်စွဲသလို သမီးလေးက ပြုလုပ်မလေးမဟုတ်ပေ . . . လိမ္မာရေးခြားရှိသည် ။ လူမှန်းသိတတ်ထဲက ဖခင်ကို ကူညီလုပ်ကိုင်ပေးခဲ့၏။ မြတ်သစ်က မခိုင်းတာပါ။ သမီးလေးမအား ပညာတတ်လေးပဲ ဖြစ်စေချင်၍ ပညာရေးကို ဦးစားပေးသည် ။

"အခု ဖေဖေလည်း အသက်ကြီးနေပြီ၊ သမီးအတွက် ဘာမှ မပူပါနဲ့ . . . ဘယ်ကောင်ကမှ သမီးအနား ကပ်လို့ မရဘူး၊ သမီး ကိုယ်ခံပညာတတ်တယ်ဆိုတာ ဖေဖေသိပါတယ်၊ စိတ်အေးအေးနေပါ"

သမီးလေးမေရန်မခက ယောက်ျားလေးဆန်ပြီး ကိုယ်ခံပညာကို မြတ်သစ်က သမီးငယ်စဉ်လေးထဲက သင်ကြားပေးထားသည် ။ ဘာဖြစ်လို့ လဲဆိုတော့ သမီးလေးက ချောမောလှပသူလေးပါ။ ကြာညိုရော ဘယ်ရောက်နေပြီလဲ။ သမီးလေးကို လာပေးသွားတဲ့ ညထဲက ပျောက်သွားလိုက်တာ . . . သမီးလေးရဲ့ နောက်ကြောင်းရာဇဝင်ကိုလည်း စုံစမ်းထားချင်မိ၏။ မိမိက အသက်ကြီး လာပြီ။ သမီးလေးရှေ့မှာ ဟန်ဆောင်နေရပေမယ့် . . . ကျန်းမာရေးက မကောင်းတော့ပေ။ သမီးအနာဂတ်အတွက် ဒီအတိုင်းနေလို့ မဖြစ်တော့ဘူးဆိုတာ တွေးနေမိသည် ။

"တီ . . . တီ"

"တီ . . ."

"ဟင် . . . သမီးရေ . . . ဟိုမှာ မောင်နောင်နောင်သက်ပိုင်လာတယ်"

မြတ်သစ် . . . တောက်တိုမယ်ရသွားလုပ်ပေးနေတဲ့ သူဌေးမိသားစုဝင် သားဖြစ်တဲ့ . . . မောင်နောင်နောင်သက်ပိုင်ကတော့ သမီးကို ခင်မင်သည် ။

"မခ . . . နင့်အတွက် . . . ပုလင်းတွေလာပေးတာ . . . နောင် ဒက်ဒီ တို့ ညစာစားပွဲက ယူလာတာပါ"

"ဟင် . . . နင် . . . နင် . . . အဲဒီပုလင်းတွေ ကောက်လာတာ နင့်ဒက်ဒီက မဆူဘူးလား နောင်"

"ဒက်ဒီ မသိဘူးဟ . . . နောင် Waiter တွေကို လာဘ်ထိုးပြီး ကား နောက်ခန်းမှာ တင်ထားခိုင်းတာ"

"မောင်နောင်နောင်သက်ပိုင်ရယ် . . . သမီးလေးအတွက် အဲဒီလောက် မလိုပါဘူးကွယ် . . . ကျေးဇူးတင်ပေမယ့် နောက်ဆို ဒီလိုတွေမလုပ်နဲ့ နော် သားလေး"

နောင်တို့ မိသားစုဝင်တွေက စေတနာမေတ္တာ ပြည့်ဝကြသည်။ သူတို့ လည်း ဆင်းရဲသားဘဝကနေ ချမ်းသာလာကြ၍ အဆင့်အတန်းမခွဲခြားတတ်ကြ။ သမီးကျောင်းစရိတ်တွေလည်း သူတို့ပဲ ထုတ်ပေးထားကြ၏။ နောင်က ကားပေါ်ကနေ ပစ္စည်းတွေချသည်။

"ဦးလေးမြတ် မလုပ်ပါနဲ့ . . . နောင်ပဲလုပ်ပါ့မယ် . . . နေမကောင်းဘူးဆို . . . ဒက်ဒီတောင် ခေါ်ခိုင်းနေတယ်၊ လာပါဦးတဲ့ "

"ဟုတ်လား . . . ဒါဆို ဦးလေးမြတ် သွားလိုက်မယ်၊ သမီးရေ ဖေဖေ ခဏသွားလိုက်ဦးမယ်၊ သူဌေးက ခိုင်းစရာရှိလို့ ထင်တယ်၊ ပုလင်းတွေ ထားလိုက်ဦး . . . နောက်မှ ဖေဖေသွားပို့မယ်"

"ဟုတ် . . ."

မခကတော့ နောင်ကိုကျေးဇူးမတင်တဲ့ အပြင် မျက်နှာထား တင်းတင်းလေးနှင့် ကြည့်သည်။

"ဘာလဲဟ . . . စေတနာနဲ့ လည်း ယူလာပေးရသေးတယ်၊ နင်က ပု

လင်းဆို အရမ်းမက်တယ်လေ၊ ပုလင်းအလွတ်တစ်လုံး လမ်းပေါ်မှာ တွေ့တာတောင် ဝမ်းသာအားရနဲ့ အပြေးအလွှားကောက်လို့ . . . ငါ့က အများကြီး လာပေးတာပါ၊ နင့်မျက်နှာကြီးက ပျော်မသွားဘဲ . . . တင်းတင်း မာမာထန်ထန်ကြီးပါလား၊ မျက်စောင်းထိုးနေတာက ငါ့ခန္ဓာကိုယ် ပြာကျသွားမတတ်ပါလား"

"နောင်"

"ဗျာ"

"ဒီမှာ . . ."

"ဟုတ် . . ."

"နောက်မနေနဲ့ နော် နောင် . . . မခ အတည်ပြောနေတာ၊ ငါ့ဆီကို လာ လာပြီး ဟိုဟာပေး . . . ဒီဟာပေးမလုပ်ပါနဲ့ လို့ ပြောထားတယ် နော်"

"လာပေးတာ ဘာဖြစ်လို့ လဲဟ"

"ပတ်ဝန်းကျင်က ဘာထင်မလဲ"

"ပတ်ဝန်းကျင်က ဘာထင်မလဲဟုတ်လား မခ . . . အင်း . . . ကောင်လေးချောချောလေးက ကောင်မလေးချောချောလေးကို လာပြီး ပိုးကြေးပမ်းကြေးပေးနေတာလို့ ထင်မလား"

"အား . . ."

မခက နောင်အနား ဆတ်ခနဲရောက်သွားပြီး . . . လက်ကောက်ဝတ်ကိုနောက်သို့ဆွဲယူကာ လိမ်ချိုးထားလိုက်သည် ။

"အား . . . နာတယ်၊ မခ လွှတ်ပါ . . . နင်ကလည်း နောက်တာပါ၊

အား . . . သေပြီ"

"ဒီမှာ နောင်နောင်သက်ပိုင် . . . သေသွားမယ်၊ ဘာမှတ်လဲ ငါ့ကို ဒါမျိုးလာမနောက်နဲ့ . . . ငါလုံးဝမကြိုက်ဘူး၊ နင့်ဟာနင် သူဌေးသားမကလို့ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ဟာ . . . လုံးဝအထင်မကြီးဘူး၊ မေရန်မခကို အချောင်ရမယ်ထင်ပြီး အကဲလာမစမ်းနဲ့ နော်"

"အား . . . သေပါပြီဟာ . . . နင် တကယ်လုပ်တာပဲ . . . ငါကနောက်တာပါ၊ နင့်အတွက် လိုအပ်မယ်ထင်လို့ ကောက်လာပေးတာပါဟာ . . . အေး . . . ကျွတ် . . . လက်တောင်ကျိုးသွားပြီလား မသိဘူး၊ အမယ်လေး . . . အား"

မခကို . . . နောင် နှစ်သက်အထင်ကြီးရတာက မိန်းကလေးတစ်ယောက်မှာ ရှိသင့်တဲ့ မာနတွေကြောင့်ပင် . . . မခ ငယ်စဉ်လေးထဲက အလုပ်ကြိုးစားပြီး . . . သူမကို ဘယ်လိုကောင်လေးမျိုးကမှ ထိကပါးရိကပါးလုပ်တာ မခံခဲ့ပေ . . . ကိုယ်ခံပညာတွေလည်း တက်တော့ . . . မခကို ကြောက်ကြသည်။

"နင်က ပုလင်းတွေ အရောင်းအဝယ်လုပ်လို့ . . . ငါကသူငယ်ချင်းကောင်းပီသစွာ လာပို့ပေးတာပါ၊ တခြား ဘာမှ မရှိပါဘူး မခရာ"

မခတို့ အိမ်ရှေ့က ကွပ်ပစ်လေးမှာ ဝင်ထိုင်သည်။ သားအဖ နှစ်ယောက်သား ပုလင်းတွေ ပစ္စည်းအဟောင်းတွေဝယ်ပြီး ရောင်းကြပေမယ့် . . . အိမ်လေးက သပ်သပ်ရပ်ရပ် . . . ကိုယ်ကျင့်တရားလည်း ကောင်းကြ၍ . . . နောင်တို့ မိဘတွေ အားကိုးကြသည်။

"နောက်ဆို . . . ဘာမှ လာမပေးပါနဲ့ နောင် . . . ငါမကြိုက်ဘူး"

သူ့ကို နောင်ဟု ခေါ်နေကျအတိုင်းခေါ်လိုက်၍ . . . မခ စိတ်ဆိုးပြေ

သွားပြီဟု သိလိုက်သည်။ ။ နောင် . . . စိတ်တွေ အမောသက်သာသွားသလို . . . အသက်ရှူချောင်သွားရ၏။ မခမျက်နှာလေးနည်းနည်းပျော့သွားသည်။ ။

"မခရာ . . . ငါတို့ တွေက ကျောင်းနေဘက်သူငယ်ချင်းတွေပါ။ တစ်ယောက်အခက်အခဲ တစ်ယောက်က ကူပေးတာပါ။"

"နေပါဦး . . . နင်က မနေနိုင်မထိုင်နိုင် ဝင်ကူပေးရအောင် ငါကဘာအခက်အခဲတွေရှိနေလို့ လဲ၊ ငါ့အဖေဝင်ငွေနဲ့ ငါတို့ သားအဖလုံလောက်တယ်၊ နင့်ကို အခက်အခဲဖြစ်နေတယ်လို့ ငါကပြောလို့ လား။"

မခက ဒီလိုပဲ . . . နောင်ကိုဆို မာနတကြီးနှင့် တုံ့ပြန်တတ်သည်။ ။ အဖက်မလုပ် . . . မခဘဝမှာ သူမအဖေပဲ အရေးအကြီးဆုံးချမ်းသာတဲ့ ကောင်တွေနဲ့ ဆို ပိုပြီးတောင် ကင်းကင်းရှင်းရှင်း နေခဲ့သည်။ ။ မခကို ဆင်းရဲတယ်ဆိုပြီး အထင်သေး အမြင်သေးဖြစ်တာမျိုး မခ လုံးဝလက်မခံနိုင်ပေ . . . နောင်တို့ မိသားစုကတော့ အဖေနဲ့ မခကို ထောက်ပံ့ကြ၍ ကျေးဇူးရှိ၏။ အဆင့်အတန်းခွဲခြားတာတွေလည်း မရှိကြပေ . . . တစ်ဦးတည်းသောသား နောင်ကိုပင် မခနှင့် ခင်ခင်မင်မင်ဆက်ဆံတာ မတားဆီးကြ၊ မခကိုလည်း ချစ်ကြသည်။ ။

"နင် . . . ကားကြီးတစ်စီးနဲ့ မခတို့ အိမ် မလာပါနဲ့ နောင်ရာ မခတောင်းပန်ပါတယ်၊ မခတို့ က ဆင်းရဲတယ်လေ၊ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ အထင်သေး အမြင်သေးစေမယ့်ကိစ္စတွေ မခ မလုပ်ချင်ဘူး။"

"အေးပါ မခရာ . . . နောင်လည်း သူငယ်ချင်းမို့ ကူညီတာပါ။ နောင်လေ . . . ပုလင်းအလွတ် တွေတွေရင် မခကို အရမ်းပေးချင်တာပဲ . . . နင်တို့ စီးပွားရေးလေ"

နောင်ကတော့ . . . မခတို့ သားအဖအပေါ် အမြဲတမ်းကူညီသည်။ ။ c

ယ်စဉ်လေးထဲက . . . အဖေက နောင်တို့ ခြံမှာ တောက်တိုမယ်ရလုပ် ပေးရသဖြင့် တစ်ခါတစ်ရံ မခလည်း အဖေနှင့် အတူတူ လိုက်၍ ကူညီရ ၍ နောင်နှင့်အတူတူ ဆော့ကစားရင်း ကြီးပြင်းလာရသည်။ ။ နောင်ကို သံယောဇဉ်တော့ရှိပါတယ်။ မခက မာနရှိတော့ သူဌေးသားပဲဖြစ်ဖြစ် . . . ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အောက်ကျပြီးမပတ်သက်ခဲ့ပေ . . . မျက်နှာကြောက တင်းတင်း . . . ဘုဘောက်ပဲ ပြောပစ်သည်။ ။

"ဖြစ်နိုင်ရင်လေ . . . နင်နဲ့ အတူတူ . . . ပုလင်းအလွတ်တွေ ပစ္စည်း ဟောင်းတွေ လိုက်ဝယ်၊ လိုက်ကောက်ချင်တယ်၊ နင်ပြောတာလေ . . . အလုပ်ဟူသမျှ ဂုဏ်ရှိစွဆိုတာပဲ . . . နင် အရမ်းကြိုးစားလို့ အားပေးချင် တာပါ။ တခြား ဘာရည်ရွယ်ချက်မှ မရှိဘူးနော်"

"အေး . . . ရှိလို့ လည်း မရဘူး၊ ငါကလူနေခြံခြား စိတ်နေဘုံဖျားပဲ နော် နောင် . . . ဆင်းရဲတယ်ဆိုပြီး သိမ်ငယ်နေမှာ မဟုတ်ဘူး ၊ လူဆို တာ . . . ကြိုးစားရင် ဘယ်လိုဘဝမျိုးမဆို အရောက်လှမ်းတက်နိုင်တယ်ဟ . . . မှတ်ထား"

"ဟုတ်ကဲ့ . . . မှတ်သားထားပါ့မယ် . . . ပညာရှင်ကြီးဒေါ်မေရန်မခ ရဲ့ အဆိုအမိန့်တွေကို နာခံမှတ်သားဖို့ ကျွန်တော်မျိုးနောင် အခစားဝင် ရောက်ခဲ့တာပါ"

"ကောင်စုတ် . . . စပ်ဖြဖြနဲ့ . . . ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ . . . နောင်တို့ မိသားစုကျေးဇူးတွေက မခတို့ သားအဖအပေါ်မှာ အများကြီးပါ။ ဒါကြောင့် . . . နင့်ကို အလာခံတာ . . . နောင် . . . ငါဆရာဝန်မလေးတစ်ယောက် ဖြစ်ချင်တယ်၊ နောက်နှစ် တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းမှာ ဂုဏ်ထူးတွေ အများကြီးရအောင် ကြိုးစားမယ်၊ အဖေကိုလည်း အနားယူစေချင်တယ်ဟာ"

"နင် ကြိုးစားပါ မခ . . . အားမငယ်ပါနဲ့ နော် . . . နောင်ဒက်ဒီနဲ့ မာ
မီက နင့်ကို ပညာတတ်ဖြစ်အောင် သင်ပေးမယ်တဲ့ . . . သိလား"

"အင်း . . . ငါကြိုးစားမယ်၊ မဖြစ်ဖြစ်အောင် လုပ်မယ်"

"မခ"

"ဘာလဲ"

"ဦးလေးမြတ် နေမကောင်းဘူးလေဟာ . . . တို့ နှစ်ယောက် ပုလင်း
တွေသွားသွင်းမလား၊ ငါ့ကားနဲ့ လေ"

"နင့်မှာ ကားမောင်းလိုင်စင်ရှိလို့ လား၊ ပြဿနာတက်ပါ့မယ်၊ ပြီး
တော့လည်း နင့်ကားနဲ့ သွားပြီး မသွင်းချင်ပါဘူးဟာ . . . အရေးမပါတာ
"

ပုလင်းသွင်းတာပဲ . . . ရေးကြီးခွင်ကျယ်လုပ်ပြီး ကိုယ်ပိုင်ကားနဲ့ ပို့ရ
မယ်လို့ . . . မပို့ချင်ပါဘူး။ နောင်နဲ့ တောင် ရပ်ကွက်ထဲမှာ တွဲသွားတဲ့
လာ မလုပ်ချင်။ မခက မာနနဲ့ နေတာ . . . မျက်နှာကျောက တင်းသလား
မမေးနှင့် . . . ပုလင်းအခွံ အစုတ်အပြတ်တွေရောင်းပေလို့ ပဲဟု ကောင်
လေးတွေက မကြားတကြားပြောတတ်သည် ။ မခ . . . မျက်စောင်းထိုး
ပစ်လိုက်တာနှင့် အကောင်တွေ ပြားပြားဝပ်ပဲ . . . ငယ်ငယ်လေးထဲက
မခကို အထင်သေးပြီး မထိတထိလာစတာကို ပင် တွေ့ရနှင့်ကောက်ရို
က်ပစ်တတ်၍ . . . အဖေ လိုက်လိုက်ရှင်းရတတ်သည် ။ မခက လက်မြန်
ခြေမြန် ဇော်ဇော်ကြဲမလေး . . .

"ငါတို့ အရောင်းအဝယ်ကိစ္စတွေမှာ နောင် စိတ်မဝင်စားပါနဲ့ ဟာ . .
. နောင်ဟာနောင် နေစမ်းပါ၊ မခတို့ သားအဖဘဝကို ရပ်တည်နိုင်ပါတ
ယ်၊ မခ ဘာအလုပ်ပဲလုပ်ရလုပ်ရ မရှက်ပါဘူး၊ သူများ ပစ္စည်း မခိုးမဝှ

က်ဘူး၊ ကိုယ်ကျင့်တရား မပျက်ပြားဘူး၊ မခမှာ သတ္တိအပြည့်ရှိတယ်"

မခက ရုပ်လေးချောမောနုဖတ်နေပေမယ့် . . . စိတ်မထင်လျှင် မထင်သလို ကြမ်းကြမ်းရမ်းရမ်းလုပ်ပစ်တတ်သည်။ နောင် ငြိမ်သက်နေရ၏။ နောင်ကလည်း နောင်ပဲ . . . မခ ဘာတွေလိုအပ်ပြီး ဘယ်လိုလုပ်ပေးလျှင် ပျော်ရွှင်ရယ်မောသွားမလဲဆိုတာ တစ်နေ့တစ်နေ့ စဉ်းစားနေမိ၏။ မခ ဘာပဲပြောပြော . . . ရန်ပဲများ စွာ နောင်လုပ်ပေးနေမိသည်။

"နင်ပြန်တော့နောင် . . . အိမ်မှာ ဖေဖေလည်း မရှိဘူး၊ မခလည်း စာကျက်ရဦးမယ် . . . ပြန်"

"အေးပါဟာ . . . ပြန်ပါ့မယ်၊ နောင်လည်း ဆရာဝန်ဖြစ်ချင်တယ်၊ နောင်နှစ်တော့ အပြတ်ကြိုးစားပစ်မယ်ဟာ"

"နောင်တို့ က ပြည့်စုံပြီးသားပါဟာ . . . မခကတော့ အားမငယ်ပါဘူး၊ စိတ်ဓာတ်မာတယ်၊ ဘယ်လိုလူမျိုးကိုမှ လည်း အောက်ကျမခံနိုင်ဘူး . . . ကိုယ့်ခြေထောက်ပေါ်ကိုယ်ရပ်တည်မယ်၊ ဒါပဲ"

ပြတ်သားလိုက်တဲ့ မေရန်ခ . . . ကျောထဲကပင်စိမ့်ပြီး ကြောက်ရသည်။ နောင် . . . ဘာမှ ဆက်ပြီး မပြောရဲတော့ . . . မခ ဒေါသထွက်လျှင် နောင်ကို မခေါ်မပြောနေတတ်၍ . . . ကုတ်ကုတ်လေး ပြန်ထွက်လာခဲ့ရသည်။ မေရန်မခကို နောင် အလွန်အမင်း သံယောဇဉ်တွယ်နေမိ၏။ မာန်မာနတွေနှင့် အရှိန်အဝါကြီးစွာ နေထိုင်တတ်သည်။ မေရန်မခ ဆင်းရဲပေမယ့် လူရည်သန့်လွန်း၍ ယောက်ျားလေးတော်တော်များများက စိတ်ဝင်တစားရှိကြ၏။ နောင်လည်း အပါအဝင်ပဲ . . . နောင်အတွေးတွေက မေရန်ခမဆီမှာ ပဲ ကျန်ရစ်ငြိတွယ်နေသည်။